

РЕШЕНИЕ

№ 5783

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛА НИКОЛОВА

ЧЛЕНОВЕ: АНТОАНЕТА АРГИРОВА

ВЕСЕЛА ПАВЛОВА

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора НИКОВА, като разгледа дело номер **4108** по описа за **2011** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение №37/29.03.2011г., постановено по н.а.х.дело №16617/2010г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 101-ви състав е отменил Наказателно постановление /НП/ №95798/24.11.2010г., издадено от заместник-началник отдел ”ПП”-СДВР, В ЧАСТТА, с която на Н. В. М., на основание чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП за нарушение по чл.21, ал.2 ЗДвП е било наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от един месец и е потвърдил НП, В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ, с която за същото нарушение е било наложено административно наказание „глоба” в размер на 150 лева.

Така постановеното решение, в потвърдителната му част, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от Н. В. М. с искане за отмяната му. Релевираните касационни основания са за допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон, аргументирани в жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от адв.Ж., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в с.з. пред АС-София град и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност

касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С НП, потвърдено с обжалваното пред АС-София град решение, касаторът е санкциониран за това, че на 24.10.2010г. около 17.59ч. в [населено място] по Околовръстен път управлявал л.а. „А.” с ДКН:СА9731ВР от [улица]и срещу фирма „К.” със скорост от 119 км/ч при ограничение със знак „В26”-80км/ч, установена с радар TR4 №173, фиксиращ скорост, дата и час, показани на водача.

Касационната инстанция намира, че така описаната фактическа обстановка е правилно установена от решаващия съд, като не е налице съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушение лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Фактическите констатации на СРС са направени след анализ на събраните по делото доказателства-показанията на св.Т. Д., събрани в хода на съдебното следствие, съдържащите се в преписката писмени доказателства и допълнително събраните от съда, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН. Настоящата инстанция споделя изцяло доводите на СРС относно доказателствената сила и стойност на събраните по делото доказателствени материали. Отделно от това, съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че по делото не са събрани други доказателства, които да внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка и достоверността на събраните гласни доказателства, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин. Наличието на допустима техническа грешка до + 3км./ч, заложената в техническата спецификация към използвания радар е ирелевантна за съставомерността на деянието, тъй като в случая превишаването на скоростта, е 39 км/ч и евентуалното отчитане с 3 км/ч в повече от действителната скорост /36 км/ч/ не влияе на квалификацията по чл.182, ал.1 т.4 ЗДвП-„превишаване от 31 до 40 km/h”.

Законосъобразни са и изводите на съда, че описаната в НП и установена по делото фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна състава на нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, за което с НП е било наложено предвиденото в разпоредбата на чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП административно наказание „глоба” в размер на 150 лева. Размерът на глобата по чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП не е изменен със ЗИДЗДвП

/обн.ДВ, бр.10 от 01.02.2011г., в сила от 07.02.2011г./ и не е налице по-благоприятен за нарушителя закон по отношение на това административно наказание.

С оглед гореизложеното и поради липсата на соченото от жалбоподателя касационно основание и на такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №37/29.03.2011г., постановено по н.а.х.дело №16617/2010г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.